

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 864: Quán Hành Như Vậ Lâu Ngày

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 073)

Chuyển ngữ: Tịch Minh



【Như thị quán hành cửu cửu】 (Quán hành như vậ lâu ngày)

“Cửu cửu” (lâu ngày) là một khoảng thời gian dài, “Quán” là đem những quan niệm sai lầm của quý vị sửa đổi trở lại. Trước đây, quan niệm của chúng ta là tự tư tự lợi, khởi tâm động niệm đều nghĩ cho chính mình, quan niệm này sai lầm rồi, phải đem quan niệm này tu chỉnh lại; bởi vì do quan niệm sai lầm, nên gặp cảnh thuận thì sinh tâm tham, gặp cảnh nghịch thì sinh tâm sân hận. “Hành” là hành vi, đem cả lời nói và hành vi sửa đổi trở lại. Có thể duy trì việc làm như vậy, tu tập như vậy trong một thời gian dài. Tình chấp của quý vị, “tình” là cảm tình, “chấp” là chấp trước; tình chính là mê, đây không phải là thứ tốt đẹp gì, chư vị nhất định phải biết rõ. Người thế gian xem trọng thứ này, cho nên họ vĩnh viễn không thể siêu việt lục đạo luân hồi. Phật trong pháp hội Lăng Nghiêm giảng cho chúng ta về lục đạo, sự thăng trầm trong lục đạo, Phật chỉ dùng một chữ “Tình”. Người có tình chấp càng nặng thì càng đọa lạc xuống dưới, người có tình chấp càng nhẹ thì càng sinh lên trên. Cái gọi là thuần tình, tình nặng đến tột cùng, thì sẽ đọa vào địa ngục A Tỳ, đó không phải là chuyện tốt đẹp gì. Cho nên nhất định phải chuyển tình thành trí tuệ. Nhà Phật dạy về từ bi, thế gian nói đến tình yêu, từ bi và tình yêu vốn cùng một ý nghĩa, vậy tại sao Phật lại đổi sang một danh từ khác? Trong tình mà giác ngộ thì gọi là từ bi; còn trong sự từ bi ấy mà mê hoặc thì gọi là tình yêu. Tình là mê, ngộ rồi thì gọi là từ bi.

Lại nói với chư vị, khi mê thì cái tình đó không thể nương tựa được, là giả dối! Nếu quý vị không tin, mỗi ngày quý vị hãy xem báo chí, xem tin tức truyền hình mà xem, cách đây không lâu còn tốt đẹp biết bao, hai ngày nay đã đánh nhau sứt đầu mẻ trán, thậm chí còn giết người phóng hỏa. Đây là gì? Họ đã thay đổi rồi, đó không phải là sự thật. Cho nên phải biết rằng, những người tình chấp

nặng nề đều là hư tình giả ý. Người học Phật chúng ta đầu óc luôn sáng suốt, người ta nói với quý vị: “Tôi rất yêu bạn”, thì chúng ta biết đó là giả, không phải thật, chúng ta sẽ không bị mắc lừa, đó không phải là thật. Vì sao vậy? Vài ngày sau họ liền thay đổi, họ liền thay đổi chủ ý ngay. [Khi họ nói:] “Tôi rất hận bạn!” Quý vị cũng không cần phải tức giận, là giả đó! Vài ngày sau là tốt rồi, cơn giận sẽ tiêu tan thôi. Cho nên tất cả thấy đều là giả, không có thứ gì là thật cả. Tình thương của Phật Bồ Tát mới là sự từ bi chân thật; quý vị tôn kính Ngài, Ngài yêu thương bảo bọc quý vị; quý vị hận Ngài, Ngài cũng yêu thương bảo bọc quý vị; quý vị giết hại Ngài, Ngài vẫn yêu thương bảo bọc quý vị, vĩnh viễn không thay đổi, đó là chân tâm.

Người thế gian đều dùng vọng tâm, những gì họ nói, những gì họ làm thấy đều không thể tin cậy, quý vị dùng thái độ này để đối nhân xử thế, vậy thì quý vị sẽ rất tự tại, quý vị sẽ vô cùng tiêu sái (thong dong). Tất cả thấy đều là giả, không có thứ gì là thật, tình chấp của quý vị tự nhiên sẽ mỏng đi, vọng tưởng cũng theo đó mà giảm bớt; tâm thanh tịnh rồi, hễ tâm được thanh tịnh, thì vọng niệm liền ít đi. Đây chính là công phu tu hành, đây chính là sự thọ dụng của việc tu học, là sự hưởng thụ chân chính. Quý vị được tự tại, quý vị được an lạc, quý vị được trí tuệ, quý vị được viên mãn.